



«ظلمی سیاست» ۽ دور ۽ مردم تاکی زور؛ رسانه، وسلیه دارین ارتجاع ۽ مزاحمت ۽ نه-ممکنین چیز

10 مرداد 1405

آئی مهتاں که نویسگ ۽ گوشگ ۽ رد ۽ «دېک آن وتی ته ۽ بند اتگ انت»، محمد حاجی نیا ۽ «نقد اقتصاد سیاسی» ۽ ویب سائیت ۽ چه یک دراجین مقالے ۽ ایرانی روچانی گیشترین مناقشه آمیزین پرسانی نیمگ ۽ شتگ انت: چرا پهلوی محوری سلطنت طلبی چش برز بیت ۽ چپ چش حاشیگ ۽ کپتگ، ۽ رسانه چه اے میان ۽ چه کنت ۽ چه نه کنت؟

«هرچی رسانه ۽ گناه انت» ۽ سادگی داتگیں روایات ۽ تکرار ۽ جاه ۽، حاجی نیا اے وسلیه محوریں گشگ ۽ چیلنج کنت: آئی باور ۽ رد ۽، دارایی، سیاسی ۽ ایدئولوژیکیں گرانین بدلکاریانی «رسانهیی تبلیغات» ۽ کمی کنگ، واقعیت ۽ سرپدی ۽ نه-ممکن ۽ کاریگران مؤثرین مداخلت ۽ ممنوع کنت. آئی یات آر ایت که سلطنت طلب ۽ «عظمت طلبین» ناسیونالیست سالانت که تربیون دار انت ۽ «مجازی واقعیت ۽ تها رجزخوانی» آئی ۽ واسته نوکیں چیزه نه انت، بلے برگز تاں روچ ۽ روچ ۽ اے کساس ۽ جست ۽ رس ۽ سطح ۽ سر نه بیتگ ات انت؛ چه ہمیشی ۽، رسانه بامردین شرط انت، نه که تامه سبب.

مقال ۽ دلیل ۽ دل ۽، سیاست ۽ یک سرپدی ۽ نقد پاد انت که زور ۽ «وسلیه ۽ تکنیک ۽ دارگ» ۽ لُج کنت: آ زورآور انت چیا که آ رسانه، تکنیک ۽ دستگاه دار انت؛ ما بے زور این چیا که ما اے وسلیه ۽ نه دارین. حاجی نیا پیش دار ایت که اے منطق یک زمانے دو کار کنت: یک نیمگے مردمانی گروه ۽ حاکم طبقه ۽ جتا جتاپین فراکشانی بمرابرداری ۽ چانه زنی ۽ نیمگ ۽ روان کنت، ۽ دومی نیمگے، زور ۽ ابژکتیو شکاف (وسلیه ۽ دستگینگ) ۽ «بے زوری» ۽ اندرونی احساس ۽ بدل کنگ ۽، استیصال ۽ طبعی ۽ بدل ۽ نه-ممکن پیش دار ایت.

آ چه اتین بالیبار، آلتوسر ۽ دیگران قرض دارگ ۽، حاکم طبقه ۽ کلیدی کاروایی ۽ «مردمانی ترس ۽ مردمانی ترس ۽ بدل کنگ» صورت بندی کنت: چه قهر ۽ پچگ ۽، تاں سرکوب ۽ زور ۽ پیش دارگ ۽، تاں عریانیین ظلمی کاروایی ۽ جریان ۽، همه اے کار ۽ کن انت که مردم هیچ مؤثرین وسلیه ۽ دست ۽ نه دار انت ۽ چه ہمیشی ۽ «آئی ۽ دست ۽ هیچ کاره نه بیت». چه اے حالتان، «وسلیه دارین» ارتجاع که ہنتاں حکومت نه گپتگ، چه ہما ارتجاع ۽ بدل ۽ پاد ۽ که حکومت ۽ دست ۽ انت، ہما زمین ۽ سر ۽ بازی کنت که پیش از پیش چه مردمانی دست ۽ پچگ بیتگ: جمعی زور ۽ زمین.

حاجی نیا چه اے وسلیه محوریں چارچوب ۽ مقابلہ ۽، دو نمونه سیاسی پراتیک ۽ کیفی تمایز ۽ سر ۽ زور دنت: مسلطین طبقه ۽ پراتیک که «دولت مشین»، ایدئولوژیکیں دستگاه ۽ عادت ۽ سر ۽ ٹگل ات ۽ وتی زور ۽ بازتولید ۽ واسته شریں خیالاتانی ہم لوٹ ۽ نه دار؛ ۽ زیردستیں طبقاتی پراتیک که بگر «وتی دست»، «خیالات» ۽ «دلیل ۽ زور» ۽ دگہ سلاہے نه دار انت ۽ مجبور انت وتی سلاح ۽ مفہیم ۽ جنگ ۽ جریان ۽ پیدا ۽ درست بکنت. اے افق ۽، شریں تئوری ۽ دقیقین سیاسی خط، روشن فکری ۽ نازکیے نه انت بلکیں ربایی بخشین تنظیم دئی ۽ ہر ہر ۽ بامردین شرط انت.



نویسنده گپتار ۛ پد چه لنین ۛ گرامشی ۛ، رسانه ۛ جایگ ۛ سازمان ۛ تئوری ۛ نسبت ۛ بازتعریف کنت: روزنامه (ۛ عام طور ۛ رسانه) چه لنین ۛ واسته مهیمین عام افکار ۛ جلب ۛ واسته «تبلیغات ۛ وسلیه» نه انت، بلکه «دسته جمعی سازمانده» انت که «جنگ ۛ انگارا» گرد کنت ۛ «یکی بر» ۛ بدل کنت؛ رسانه بما ریسمان ۛ رنگ ۛ که سیاسی سازمان ۛ مزین بنجاه ۛ جوړ کنگ ۛ یک مشخصی نظری خط ۛ گرد ۛ ممکن کنت. گرامشی هم بژمونی ۛ مفهوم ۛ «موضعی جنگ» ۛ پیش دار ایت که فرہنگی بژمونی بنیادی طور ۛ سیاسی انت ۛ بے سازمان دئی ۛ یک منسجمین خط ۛ دل ۛ چه «فکری ۛ اخلاقی رفرم» ۛ، حاصل نه بیت؛ بلے، اے اشاعتی کار تنها چه یک چینلے یا یک شکلی ۛ بوت نه کنت.

چه اے بحث ۛ دل ۛ، مقاله ۛ کلیدی گزاره پاد آیک: «چی» ۛ تقدم «چکاس» ۛ سر ۛ، جهت گیری ۛ سیاسی خط ۛ تقدم وسلیه ۛ سازمان ۛ سر ۛ. حاجی نیا چه «چه باید کرد؟» ۛ آلتوسری خوانش ۛ ارجاع ۛ پیش دار ایت اگر پرس ۛ اے رنگ ۛ صورت بندی بکین که «طبقاتی جنگ ۛ جهت گیری ۛ سازمان دئی ۛ گمک ۛ واسته چه باید کنگ بیت؟»، گڈا روشن بیت که پارٹی، رسانه ۛ وسلیه باید سیاسی خط ۛ بنیاد ۛ سر ۛ جوړ ببت، نه که برعکس؛ باز پیشرفتین وسلیه، بے شریں جهت گیری ۛ، تنها شکست ۛ واسته تزیں واسطے انت.

جم بندی ۛ ته ۛ، مقاله «ظلمی سیاست» ۛ استیصال ۛ دارایی ۛ افقانی مہندسی ۛ پیوند ۛ سرپد بیت: بازیں قہر، قہر ۛ پیش دارگ یا پچگ، باندات ۛ افق ۛ بریدگ ۛ «حداقلی خواستار» چه «حداکری برنامه» ۛ گسست، ہم اے نتیجہ ۛ واسته کار کن انت که مزاحمت نه-ممکن انت، ۛ انتخاب وسلیه دارین ارتجاع ۛ دو قطب ۛ نیمگ ۛ مچ انت. حاجی نیا چه گاستون باشلار ۛ ارجاع ۛ، بلافصلین داتگیں چیز ۛ خامین «فکت» آن شاہد نه بلکه «مجرم» گوشیت ۛ یات آر ایت که اے دمکاں مزاحمت ۛ ممکنین چیزانی دیستگ، بے تئوری ۛ طبقاتی جنگ ۛ تریخ ۛ دست گیچینگ ۛ ممکن نه انت.

متن ۛ انجام بندی چه کارل لیکنشت ۛ نامدارین یادداشت ۛ ارجاع ۛ، «ہماہنگ ۛ خلاف»، اے سر ۛ زور دنت که چپ ۛ واسته، «دوئیں شو ۛ کشتار ۛ دو سال ۛ نسل کشی» ۛ میان ۛ، تنها اخلاقی ۛ سیاسی طور ۛ قابل دفاعین بدل، مزاحمت انت؛ مزاحمتے که اگر دوئیں ارتجاع ۛ یکی ۛ پشت پناه گرتگ ۛ توجیہ ۛ نیمگ ۛ لچ ببت، پدریچانی نسل آن چه «جنگ ۛ زبان ۛ مزاحمت ۛ کلام» ۛ بی بہرہ کنت که چه یک قرن ۛ گیشین جنگ ۛ خون ۛ، مشروطہ ۛ ۵۷ تاں روچ ۛ روچ ۛ نبشته بیتگ. اے متن ۛ افق ۛ، نه شکست مقدر انت ۛ نه پیروزی ضمانت داتگ؛ ہما چے که گریزنابل انت، ہما سیاسی خط ۛ گرد ۛ مردمانی زور ۛ سازمان دئی ۛ ضرورت انت که مزاحمت ۛ ممکنین چیزاں چه «ظلمی سیاست» ۛ دیلانی چیر ۛ درکشیت.

اگر اے گزارش شما را برانگیزاننده یا مسئلہ ساز بود، پیشنهاد می شود برای درک کامل استدلالها، ارجاعات نظری و ظرایف زبانی، متن کامل مقاله «رسانہ»، «سیاست» قساوت و (نا)ممکنهای مقاومت اثر محمد حاجی نیا را در وبسایت «نقد اقتصاد سیاسی» مطالعه کنید.